

“Onze Vader” volgens Lukas

Lukas, hoofdstuk 11

¹ En het gewerd toen – *het gebeurde* –
op dat “zijn”, in één of andere plaats, dat hij bad.
Zodra hij toen ophield,
zei iemand van zijn leerlingen tegen hem:

Meester,
Leer nu ons bidden,
zoals ook Joannes zijn leerlingen toen leerde!

² Maar hij zei aan hen:

Wanneer jullie bidden, zeg!

Onze vader,
die in de Oeranosferen,
Maak nu dat jouw naam geheiligd wordt!
Kom nu *met* jouw koninkrijk!
Maak nu dat jouw wil *in-bestaan gebracht* wordt!
zoals in de Oeranos, ook op de Grond.

meervoud van: Oeranos, traditioneel: hemel(gewelf)
(imperatief, passief)
(imperatief, actief)
(imperatief, passief)
Grond als: aardoppervlak

³ Geef het (tarwe)brood *dat* van ons *is*,
dat genoeg is voor de komende dag
(en dus ook voor deze dag)!
Geef dat aan ons iedere dag!

(imperatief, actief)

⁴ En laat onze zonden gaan – *stoot deze af* – voor ons!
Want ook wij laten ze gaan – *stoten ze af* –
voor een ieder die schuld heeft bij ons.

als: kwijtschelden, wegsturen

En draag ons niet in (een) beproeving,
maar verlos ons (weg) van het slechte
– *dat is die of dat moeite veroorzaakt*.

(bijvoeglijk, mannelijk of onzijdig)

- tot hier gaat het gebed volgens Lukas